

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. P. Melichera, v právnej veci navrhovateľa **P. Z.**, zastúpeného Ing. Š. Z., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19.februára 2009, č.k. 12Sd/218/2008- 37, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19.februára 2009, č.k. 12Sd/218/2008-37, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 20. júna 2008 – ktorým podľa § 263a ods. 1 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“), § 29 a § 37 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej „zák.č. 100/1988 Zb.“) navrhovateľovi nepriznala invalidný dôchodok ani čiastočný invalidný dôchodok – a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že sa stotožnil so závermi odporkyne, pričom vychádzal z posudkov posudkových lekárov, ktorí dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľ nie je už čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 zák.č. 100/1988 Zb. Krajský súd zároveň poukázal na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa zdravotný stav navrhovateľa po 24. septembri 2008 výrazne zhoršil, nakoľko nepredložil nové lekárske odborné správy, z ktorých by sa dal vyvodit' iný posudkový záver.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol v ňom, že na základe predchádzajúceho rozsudku Najvyššieho súdu SR bol opätovne posudzovaný jeho zdravotný stav Posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia (ďalej v texte „PKSZ“) v Trenčíne 26. mája 2008, pričom posudok bol vykonaný tým istým lekárom ako posudok dňa 4. októbra 2006 a má tie isté nedostatky. Zdôraznil, že posudkový lekár sociálneho zabezpečenia nebral do úvahy jeho slová o existencii celiakie, o pretrvávajúcich zdravotných problémoch, o nízkej hmotnosti, ktorá bola preukázaná a aj v čase posudku naďalej dosahovala kritické hodnoty a bez dôkazov konštatoval zlepšenie zdravotného stavu a zánik invalidity. Uviedol, že v napadnutom rozhodnutí sa odporkyňa odvoláva na lekársku správu z 26. mája 2008, pričom dal do pozornosti súdu, že jej kópia, ktorú obdržal od PKSZ dňa 26. mája 2008 nie je totožná s lekárskou správou z 26. mája 2008, na základe ktorej odporkyňa vydala rozhodnutie o zániku jeho invalidity. Porovnaním oboch lekárskejších správ totiž možno konštatovať, že z pôvodnej lekárskej správy z 26. mája 2008 bol odstránený názov pobočky Sociálnej poisťovne a názov posudkovej komisie. Ďalej boli odstránené mená členov posudkovej komisie a podpisy účastníkov konania. Takto upravená lekárska správa nespĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom č. 461/2003 Z.z., a preto sa navrhovateľ nazdáva, že napadnuté rozhodnutie odporkyne o zániku jeho invalidity nie je v súlade s cit. zákonom. K napadnutému rozsudku krajského súdu uviedol, že posudky posudkových lekárov z 3. septembra 2008 a 24. septembra 2008 nie sú súčasťou rozhodnutia odporkyne z 20. júna 2008, nakoľko boli vydané až na základe jeho odvolania. Tiež uviedol, že v lekárskejších posudkoch z 3. septembra 2008 a z 24. septembra 2008 nebolo preukázané zlepšenie zdravotného stavu oproti posudku z 1. júla 2002, pričom vo všetkých prípadoch bolo konštatované, že trpí ochorením celiakiou. Poukázal tiež na pokles svojej hmotnosti a na to, že skutočnosť, že pracuje nie je z dôvodu výrazného zlepšenia jeho zdravotného stavu, ale vyplýva z nutnosti zabezpečiť si nejaké finančné prostriedky na prežitie, ako aj na výživu svojich piatich nezaopatrených detí. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd

napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne z 20.6.2008 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľom za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľa a za jeho osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné, boli okrem iného podkladom pre ich rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods.2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods.2 v spojení s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým podľa § 263a ods.1 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“), § 29 a § 37 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej „zák.č. 100/1988 Zb.“) navrhovateľovi nepriznala invalidný dôchodok ani čiastočný invalidný dôchodok.

Z podkladov spisu bolo zistené, že u navrhovateľa – ktorému bol podľa § 37 ods.3 písm. a/ zák.č. 100/1988 Zb. priznaný od 21. augusta 2001 čiastočný invalidný dôchodok – v rámci kontrolnej lekárskej prehliadky a v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (§ 263a) bol opätovne prehodnotený zdravotný stav s tým záverom, že podľa posudku z 26. mája 2008 navrhovateľ nie je už čiastočne invalidný podľa § 37 ods.3 zák.č. 100/1988 Zb., lebo jeho telesné a duševné schopnosti sú dostatočné na vykonávanie sústavného zamestnania bez osobitne uľahčených pracovných podmienok a nemá značne sťažené všeobecné životné podmienky. Z posudku vyplýva, že u navrhovateľa, ktorý mal v roku 1986 zistenú celiakiu sa jeho stav po liečbe jednoznačne metabolicky stabilizoval a ani ostatné zdravotné ťažkosti u neho nepodmieňujú dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a pokles pracovného potenciálu na polovicu v porovnaní so zdravými osobami.

V priebehu konania pred krajským súdom, pre účely rozhodnutia o opravnom prostriedku navrhovateľa, PKSZ Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne vypracovala 24. septembra 2008 ďalší posudok, zo záverov ktorého vyplýva, že nebol dôvod na zmenu kontrolného posudku z 26. mája 2008.

Odvolací súd po oboznámení sa s podkladmi súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, zistil, že krajský súd venoval posudzovanej veci náležitú pozornosť, v napadnutom rozsudku sa detailne zaoberal všetkými – pre účely konania – vypracovanými posudkami, pričom navrhovateľ v odvolacom konaní nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by závery odporkyne spochybnili, resp. ktoré by tvrdili iný rozsah poškodenia, ako bol nimi ustálený.

Pokiaľ navrhovateľ namietal formálne nedostatky napadnutého rozhodnutia, ako aj lekárskeho správ, odvolací súd konštatuje, že v tomto smere pochybenia zo strany odporkyne zistené neboli. Originály lekárskeho správ sú súčasťou posudkového aj dávkového spisu (administratívneho spisu) odporkyne, pričom tieto všetky formálne náležitosti spĺňajú. Tiež napadnuté rozhodnutie odporkyne spĺňa všetky formálne náležitosti v zmysle ustanovenia § 209 ods.6 zák.č. 461/2003 Z.z. Lekárske správy, ktoré odporkyňa pripája k rozhodnutiam o invalidných dôchodkoch sú bez podpisov členov posudkovej komisie a pečiatky z dôvodu, že sú súčasťou odôvodnenia rozsudku. Napadnuté rozhodnutie odporkyne bolo jednoznačne podpísané oprávnenou osobou, t.j. generálnym riaditeľom Sociálnej poisťovne.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová